

rekurs přípustný opět z důvodu Šu 72 c. ř. s. Nebylo tedy možno přezkoumati správnost názoru rekursního soudu, protože dovolací rekurs žalovaného bylo odmítnouti.

### Čís. 6243.

**Předpoklady vyjevovací přísahy jsou vypočteny v Šu 47, druhý odstavec, ex. ř. výčetno. O bezvýslednosti exekuce nelze mluvit, nedošlo-li k výkonu, protože vymáhající věřitel navrhl zastavení exekuce vůbec, ač třetí osoba činila si nároky pouze na část věcí, na něž byla exekuce vedena.**

(Rozh. ze dne 8. září 1926, R I 719/26.)

Návrhu vymáhajícího věřitele, by dlužníku bylo uloženo, by předložil seznam svého jmění, udal u jednotlivých předmětů majetkových, kde jsou, u pohledávek jich důvod a průvodní prostředky a složil přísahu, že jeho údaje jsou správné a úplné a že ze svého jmění nic vědomě nezamlčel, soud první stolice vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. Důvody: Rekursu nutno přiznati důvodnost. Vymáhající strana navrhla, aby straně povinné bylo uloženo předložení seznamu jmění a vykonání přísahy vyjevovací z těch důvodů, že na zabavené věci byly ohlášeny vlastnické nároky osob třetích, takže od exekuce na ně muselo býti upuštěno. To však neodpovídá stavu spisů. Neboť, jak strana vymáhající sama doznává, žádal právní zástupce Jarmily Č-ové o zrušení exekuce ohledně položek č. 61—94 a 100—128. Ač tedy ohledně ostatních položek zájemného protokolu nebylo navrženo zrušení exekuce pro vlastnické nároky Jarmily Č-ové, navrhla strana vymáhající přes to zrušení exekuce i ohledně těchto předmětů, a odůvodňuje postup ten tím, že nestálo by za to, prováděti exekuci ohledně zbývajících předmětů, poněvadž jak prý věci dnes chodí, vyskytnou se brzo zase osoby, které vyloučí i všechny ostatní předměty, začalo-li se již jednou s vylučováním. Toto tvrzení vymáhající strany jest však libovolné, ničím neprokázané, a nebylo proto nikterak nutno, by exekuce byla i ohledně ostatních předmětů, na něž vlastnické nároky vzneseny nebyly, zrušována. Není prokázáno ani další tvrzení vymáhající strany, že by předměty ostatní, Jarmilou Č-ovou nevyloučené, nestačily k úhradě vymáhané pohledávky. Dle § 47 druhý odstavec ex. ř. může býti dlužník přidržen ku složení vyjevovací přísahy, když byly zabaveny jenož takové věci, jichž nedostatečnost vzhledem k jich malé hodnotě nebo k zástavním právům pro jiné věřitele již zřízeným jasně na jevo vychází. Že by však tato nedostatečnost předmětů zabavených byla vzhledem k jich hodnotě nebo vzhledem ku předcházejícím právům zástavním jasná, nelze dle stavu spisů s úplnou jistotou tvrditi, neboť u velké části zabavených předmětů není v zájemním protokole uvedena jich přibližná cena, tak že nelze ze spisů ani přibližně určití jich hodnotu, a nelze proto také s plnou jistotou za to míti, že by vymáhající věřitel vzhledem ku předcházejícím právům zástavním snad zaplacení nedošel, to tím méně, po-

něvadž mezi zabavenými předměty, ohledně nichž strana vymáhající od exekuce upustila, jsou předměty značné ceny, jako na př. motor o 27½ koňské síle, zařízení pohonné pro 12 strojů, další motor elektrický o ½ síle koňské, řada šicích strojů a p. Soud rekursní má tudíž za to, že není tu podmínek pro návrh dle Šu 47 ex. ř.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

### D ů v o d y:

Podle Šu 47 druhý odstavec ex. ř. jest předpokladem pro nařízení vyjevovací přísahy, že exekuce pro peněžní pohledávku zůstala bezvýslednou, poněvadž u dlužníka nebyly nalezeny věci, které mohly být vzaty do exekuce, nebo, poněvadž shledány byly jenom takové věci, jichž nedostatečnost pro jich malou hodnotu nebo zástavní práva pro jiné věřitele již zřízená jasně na jevo vychází, nebo na které jiné osoby nárok činí. Výpočet tento jest taxativní. Nežce tudíž o bezvyslednosti exekuce mluvíti v případě, kde, jako zde, k výkonu exekuce nedošlo, protože vymáhající věřitelka učinila návrh na zastavení exekuce vůbec, ačkoliv dlužníková manželka činila nároky toliko na některé ze zabavených svršků, při čemž by na tom nezáleželo, zda učinila tak stěžovatelka jenom z nedopatření, či, jak tvrdí, proto, že očekávala, že i ostatní svršky budou vybavovány, což arci se nestalo. Stěžovatelka ovšem poukazuje také k tomu, že ostatní zabavené předměty, na které dlužníková manželka nároku nečinila, nestačí k uspokojení vymáhané pohledávky, ale zapomíná, že tato nedostatečnost musí být podle zákona jasná, t. j. ze spisu patrná, nebo navrhovatelem náležitě osvědčena (§ 55 odstavec druhý ex. ř.). Než nedostatečnost tato ze spisů jasně na jevo nevychází, jak správně doložil již rekursní soud, a stěžovatelka o osvědčení v uvedeném směru se nepokusila, ba ani ve svém návrhu oné domnělé nedostatečnosti nijak blíže nedolíčila. Nedůvodnému dovolacímu rekursu, jenž jinak odkazuje se na odůvodnění napadeného usnesení, nebylo proto vyhověno.

### Čís. 6244.

**Do povolení prozatimního opatření podle Šu 382 čís. 6 ex. ř. není oprávněn stěžovati si ten, kdo, nejsa ani odpůrcem ohroženého ani jinakým účastníkem řízení, mní se býti stíženým ve svém právu k pozemkům postiženým záporvědí. Odpomoc lze zjednatí pouze sporem.**

(Rozh. ze dne 8. září 1926, R I 754/26.)

K zajištění nároku na převod vlastnického práva k pozemkům, zapsaným ve vložce čís. 157, zakázal soud první stolice k návrhu Jindřicha M-a odpůrci Josefu L-ovi, by nezcizil, závadami neobtěžil a do zástavy nedal ony pozemky. Rekurs Františka K-a, jenž tvrdil, že za řízení o prozatimním opatření nabyl k pozemkům těm vlastnického